

Nr 178

Av herrar **Rimmerfors** och **Gomér**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till Hörselfrämjandets riksförbund.*

(Lika lydande med motion nr 127 i första kammaren)

Brister i hörseln är ett mycket svårt handikapp för den dagliga livsföringen men ett handikapp som med en ändamålsenlig och tidigt insatt rehabilitering förhållandevis lätt kan elimineras eller kompenseras. Hörselfrämjandets riksförbund driver i Stockholm en rehabiliteringscentral dit fall från landets olika hörselcentraler remitteras. Med en 2-månaderskurs, omfattande träning med hörapparat, läppavläsningsövningar, tal- och röstkorrektion, social vägledning m. m., försöker man hjälpa vuxna hörselskadade till en normal livsföring. Om inte 2-månadersperioden är tillräcklig, kan behandlingen förlängas. Det finns hörselskadade som fått upp till ett års terapi.

Framför allt inriktas verksamheten på yngre personer. Av dem som behandlades 1965 var mer än hälften under 30 år. För dessa är framför allt undervisning i svenska språket betydelsefull, eftersom många ungdomar med nedsatt hörsel tvingas röra sig inom en snäv begreppsram med ett sämre utvecklat ordförråd. På grund av bristen på medel är väntetiden f. n. ett par år för dessa kurser.

Hörselfrämjandets riksförbund har till rehabiliteringscentralen ansökt om bidrag på 310 000 kronor. Departementschefen har tillstyrkt 200 000 kronor. Med tanke på det stora behovet och den höga angelägenhetsgraden av denna rehabiliteringsverksamhet anser vi, att det äskade anslaget skall utgå obeskuret med 310 000 kronor.

Unnder hänvisning till ovan anförd motivering hemställer vi,

att riksdagen måtte till Bidrag till Hörselfrämjandets riksförbund för budgetåret 1966/67 under femte huvudtiteln anvisa ett i jämförelse med Kungl. Maj:ts förslag med 110 000 kronor förhöjt anslag av sammanlagt 525 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1966

Einar Rimmerfors

David Gomér